

Karen (Into Africa)

Direcció: **María Pérez Sanz**

Festival de Cinema Africà

País: Espanya (2019)

Fitxa tècnica

Guió María Pérez Sanz, Carlos Egea Palomares **Fotografia** Ion de Sosa Solís
Música Christina Rosenvinge **Interpretació** Christina Rosenvinge, Alito Rodgers Jr, Isabelle Stoffel **Durada** 70 min **Gènere** Drama, colonialisme **Llengua** Espanyol

Sinopsi

Un retrat íntim dels últims temps a l'Àfrica de la danesa Karen Blixen, escriptora que signava com a Isak Dinesen. Especialment es narra la particular relació de Blixen amb el seu criat somali Farah Aden. Una estranya amistat en la qual diferències que semblen insalvables es dilueixen davant una entesa ancestral. Ella tenia una granja a l'Àfrica, al peu dels turons de Ngong... (FilmAffinity)

Crítica

Sevilla 13.11.2020 - María Pérez Sanz signa un retrat íntim, assossegat i poc llegendari de l'escriptora danesa Isak Dinesen, allunyat del que va conèixer el món sencer amb Memòries d'Àfrica

El continent africà que apareix a **Karen** no és a Kenya, amb les seves sabanes, cataractes i fauna d'elefants, nyus, zebres i alguna lleona furiosa. L'Àfrica de **Karen**, gràcies a la màgia del cinema i a l'atreviment meravellós de la seva directora, **María Pérez Sanz**, es troba en una Extremadura picotejada per gallines: aquesta regió -límitrofa amb Portugal- on s'ha filmat aquest llargmetratge de poc més de 60 minuts i que pot presumir de posseir unes deveses de tanta bellesa que no té res a envejar a Serengeti. La cineasta ja va explorar la riquesa paisatgística del seu Càceres natal en el seu primer llargmetratge, el documental *Malpartida Fluxus Village*, rodat al subjugant museu a l'aire lliure de l'artista alemany Wolf Vostell, i ara reincideix en aquesta profunda afeció a la seva terra amb una pel·lícula que s'ha estrenat a la secció oficial del XVII Festival de Cinema Europeu de Sevilla i té la cantant i compositora **Christina Rosenvinge** com a actriu principal.

Escriure dues cançons per a la seva banda sonora (on no se senten els violins de John Barry mentre una avioneta sobrevola capvespres de postal) de la també intèrpret de pel·lícules com *Todo es mentira* i *La pistola de mi hermano* van ser el germen de la seva relació amb la directora de Càceres. A partir d'aquesta col·laboració musical es va fecundar la idea que l'artista també es posés davant de la càmera, donant vida a una altra danesa com ella, de cognom Blixen i amb el nom de pila del títol d'aquesta pel·lícula (i el pseudònim **Isak Dinesen**) que s'articula sobre la personalitat més íntima i domèstica d'una dona camuflada per la seva pròpia llegenda.

Per això la humanista **Karen** comença amb una visió oberta, diàfana i inabastable del paisatge per, a poc a poc, tancar-se a la llar, el foc i unes tasques tan quotidianes com menjar, descansar o pagar els empleats. Tot just tres humans apareixen en aquest microcosmos: la Karen -a qui Rosenvinge aporta la seva naturalitat, bellesa i elegància naturals, a més d'una fotogènia que recorda dives clàssiques com Lilian Gish o contemporànies com Nicole Kidman-, el criat somali Farah Aden -encarnat pel nord-americà establert a Madrid **Alito Rodgers Jr.** (*Remember Me*), de rotundes presència i veu- i una amiga de l'escriptora, interpretada per **Isabelle Stoffel** (*La virgen de agosto*). Els diàlegs entre ells aniran construint l'escassa trama de la pel·lícula, revestits de simbolisme i deixant entreveure entre les seves paraules el que els uneix, els separa i els preocupa.

En aquests actes i diàlegs rutinaris (re)coneixem finalment la persona, no la figura erigida sobre un pedestal de mitomania. Per exemple, descobrirem la confiança en el seu company, l'estreta complicitat que alimenten, el seu caràcter modern i indòmit, i la seva fe en el Destí, aquest únic déu en què ella creia, que la va animar a dedicar la seva vida a una terra llunyana de la qual es va enamorar perdudament... tant com María Pérez Sanz ho està de la seva pròpia.

Alfonso Rivera – cineuropa.org